

[Nyboe Andersen.]

rede. Jeg har læst den såkaldte hvidbog, som Frit Norden har udsendt under titlen „EF og det nordiske alternativ“, den meget nydelige bog, som mange af os har liggende på bordet, og jeg konstaterer, at de første 105 sider af denne pjeces handler om alt det onde, der vil ske os i EF, og så er der 5 sider til sidst om det såkaldte nordiske alternativ. Dem har jeg virkelig læst med rørelse, for det er nogle meget smukke, man kan sige lyrisk holdte bemærkninger, som vi i og for sig på mange punkter alle sammen har kunnet skrive under på, men der er altså bare det ved dem, at de ikke har den fjerneste forbindelse med de politiske realiteter i noget nordisk land i dag eller i nogen overskuelig fremtid, så jeg må endnu en gang fastslå, at det såkaldt nordiske alternativ består af ord uden indhold.

Vi nærmer os nu afslutningen på en debat, der er enestående i nyere dansk politik, enestående måske i hele vores folkestyres historie. Den er enestående ved sin længde, men også ved sin lidenskab. I mit første indlæg som ordfører anholdt jeg to grove eksempler på den form for kampagne, som man har benyttet fra modstanderside. Det ene var det misbrug af statsminister Palmes udtalelser, som de socialdemokratiske modstandere af EF har gjort sig skyldige i, og det andet det udfald mod danske ministre, folketingsmænd og embedsmænd og mod dansk parlamentarisme i det hele taget, som folkebevægelsens helsideannonce gav udtryk for. Man må sige, at disse to eksempler på uanstændige kampagnemetoder har været de dramatiske højdepunkter i disse dages debat, også i kraft af det indre opgør inden for to partier her i salen, som de måtte føre til. Jeg skal ikke nægte, at for mig personlig at se slap de socialdemokratiske modstandere ud af deres opgør med mere ære i behold end de grupper her i salen, der er tilknyttet folkebevægelsen. Her lod man en enlig mand fægte forgæves for en håbløs sag, mens de mere kloge medskyldige tav stille eller luskede udenom. Jeg finder det meget nyttigt, at det gennem disse opgør og gennem den øvrige debat er slået klart fast også i forhold til befolkningen, at der i denne alvorlige debat om meget vigtige spørgsmål for Danmarks fremtid er grænser, der ikke bør overskrides, grænser, der ikke kan over-

skrides, uden at der skabes en reaktion både her og ude i landet.

Vi skal tage hårde livtag med hinanden landet over også i de kommende uger, og det er rigtigt, og det er vigtigt, at lidenskab og engagementet får lov at komme til orde både hos tilhængere og hos modstandere, men vi skal mødes igen i denne sal den 3. oktober, og også efter den dato får vi brug for at kunne respektere hinanden.

Niels Helveg Petersen: Jeg skal til indledning gøre et par få bemærkninger i anledning af noget af det, hr. Skovmand sagde i går, som var rettet direkte til mig. Hr. Skovmand inkluderede mig, sådan måtte jeg nærmest forstå det, i rækken af skrækpropagandister, og det er jeg ked af. Jeg har ustandselig bestræbt mig på at skildre, synes jeg selv, de økonomiske fordele og ulemper nøgternt. På den ene side som en fordel, der kunne yde et ikke ubetydeligt bidrag til at løse vore betalingsbalanceproblemer, men som på den anden side, og her er jeg jo ganske på linje med de sagkyndige redegørelser, der findes, ikke i sig selv ville være nogen løsning på de økonomiske problemer, vi har i vor egen økonomi, og jeg har ustandselig fremhævet, at under alle omstændigheder vil der vente os en smertefuld omlægning af den indre økonomi, også i tilfælde af medlemskab, og her befinder jeg mig helt på linje med den ofte citerede vismandsrapport.

Jeg sagde i min tale i går, at det efter min opfattelse er helt ubestrideligt, at Danmark vil have en økonomisk fordel af medlemskab, og at det tilsvarende vil være en ulempe for Danmark at stå udenfor. Man må skønne, at der i de to situationer vil være en forskel på 4-5 milliarder kr. i årlige indkomster, og jeg understreger udtrykket „indkomster“. Jeg er bekendt med, at dette er bruttotal, som fremkommer ved at sammenholde ca. 2 milliarder kr. i ekstra indkomster med et tab på 2-3 milliarder kr. i eksport. Tabet på vor eksport er vanskeligt at skønne over, især for baconeksportens vedkommende. Markedssekretariatet har anslået dette tab større end vismændene, som dog ikke udelukker, at de selv skønner for lavt.

Jeg skal i øvrigt så kun sige til hr. Skovmands indlæg, at jeg har forsøgt at læse igennem, hvad hr. Skovmand sagde i går,